

श्रीमातृदाः समहाययाः । उदापुर्जनयामास पुत्रं पर-
मधार्मिकम् । हरिव० १२ अ० ।

उदार लि० उदु+आ+रा-क । १टातरि, २महति, ३सरणे,
५दण्डिणे, ५गम्भीरे, ईशवाधारणे च । “ममृष्युदारा
युगुभेऽर्जुनस्य” “सतयेति विनेतृददारमतेः” साकेतो-
पवनसुदारमध्यवास” “रघुः उदारमन्त्रे कलभाविक्खरैः”
मात्रः । “ईशितार्थक्रियोदारं तेऽभिनन्द्य गिरेर्वचः”
“तथा हि ते शोचसुदारदर्शने !” कुमा० । ततो माने व्यञ्ज-
नोदार्थं न०तत्त्वं उदारता स्त्री त्व उदारत्व न०तन्नामे ।
उदारधि उदु+आ+अ-अधिन् । जङ्गमागन्तरि । “करन्म
ओषधे भव प्रीयो षट्क उदारधिः” ऋ० १, १८७, १०, “करन्म
कृत्वा तिर्थं पीवस्त्याकसुदारधिम्” अथ० ४, ७, २ ।

उदारधी स्त्री उदा रा धीः । १उत्कटबुद्धौ उदारा धीर्यस्य ।
२उत्कटबुद्धिमति लि० “धियः समर्पः स गुणैरुदारधीः ।
रघुः । उदारा महती सर्वार्थविषयत्वात् धीर्यस्य ।
३विष्णो पु० । “निमेषोऽनिमिषः क्षयो वाचस्पतिरुदा-
रधीः” विष्णुस० “यः सर्वज्ञः सर्वविदिति” श्रुतेस्तस्य स-
र्वार्थविषयबुद्धिसम्पत्त्यात्मात्मम् ।

उदावर्त्त पु० उदु+आ+उत-अञ् । रोगभेदे तज्ज्वलादि स-
ञ्चते दर्शितं यथा

“अघात उदावर्त्तप्रतिषेधमध्याह्नं व्याख्यास्यानः । अ-
धखोर्ज्ज्व भावानां प्रवृत्तानां स्वभावतः । न वेगान् धार-
येत्तातो वातादीनां जिजीविषुः । वातविण्मूलजृम्भाशुक्ल-
वोक्तावमीन्द्रियैः । व्याहृत्यमानैरुदितैरुदावर्त्तौ निरुच्यते ।
कुसृण्यान्वावनिद्राणामुदावर्त्तौ विधारणात् । तस्याभि-
धासौ व्यासेन लक्षणञ्च चिकित्सितम् । तयोदयविषयासौ
भिन्न एतैस्तु कारणैः । अपत्यभोजनाच्चापि वञ्चते
च तज्जापरः । आध्यात्मशुद्धौ हृदयोपरोधं शिरोरजं
आसन्नतीव हिक्काम् । कासप्रतिश्यायमक्षपङ्कजं वहावपिन-
प्रसरञ्च चोरम् । कुर्व्यादपानाभिहतः क्षमार्गे हन्यात्पुटीपं
शक्तः शिनेहा । आटोपमूलौ परिकर्त्तनञ्च वक्त्रः पुटीपस्य
तथोर्ध्ववातः । १ । पुटीपस्याद्यापि वा निरेति पुटीपवेगेऽ-
भिहृते २नरस्य । मूलस्य वेगेऽभिहृते ३नरस्तु लम्बेण
मूलं कुर्वतेऽत्यमल्पम् । मेढ्रे शुदे वक्ष्यस्तन्मोच नाभि-
प्रदेयेत्यथ वापि मूर्ध्नि । आनङ्गवक्षिच भवन्ति तीव्राः
नृकाच नृक्षैरिव भिन्नसूतैः । मम्यागलक्ष्म्यागिरोविकारा
जृम्भोपमातात् ४पवनात्काः स्युः । श्रीत्वाननप्राणविद्यो-
चनोत्सा भवन्ति तीव्राश्च तथा विकाराः । आनन्दजं

शोकसमुद्भवं वा नेत्रोदकं ५प्राप्तमसृज्यती हि । शिरोगुरुत्वं
नयनामयाश्च भवन्ति तीव्राः सङ्घ प्रोमसेन । भवन्ति गाढं
क्षययोर्ज्ज्वलातात् ईशरोऽग्निनासाश्रवणेन रोगाः । कण्ठा-
स्यपूर्णत्वमतीव मोदः कूजश्च वायोरथ वा प्रवृत्तिः ।
उद्गारवेगेऽभिहृते ७भवन्ति जलोर्ज्ज्वकाराः पवनप्रवृत्ताः ।
ज्वरैर्ज्ज्वलातेन ८ भवेच्च कुष्ठं तेनैव दोषेण विदग्धमसृज्यम् ।
मूत्राण्ये वा शुद्धस्तन्मोच शोफो रजा मूत्रविनिपद्यते ।
शुक्राश्लरी तत्त्ववर्णं भवेद्वा ते ते विकारा विहृते षट्
शुकेऽ । तन्मूत्रमदोषरुचिः अमश्च कुष्ठोऽभिधातात् १० क-
यता च इष्टेः । कण्ठास्ययोः श्रवणायरोधस्तृणाभिधा-
तात् ११ हृदये व्यथा च । आनस्य निद्रासविनिपद्येण १२
हृद्गोमोहावय वापि शुक्लः । जृम्भाकर्मदोऽगिरो-
ऽग्निजाद्यं निद्राभिधातादय १३ वापि तन्मूत्रा । तद्व्यादितं
परिकृष्टं क्षीणं नृक्षैरभिहृतम् । यत्कृत्स्नं मतिमा-
नुदावर्त्तनसम्पृज्यत् । सर्वज्ञेतेषु विधिषुऽदावर्त्तैर्बु-
द्धत्त्वयः । वायोः क्रियाविधातव्या स्वमार्गप्रतिपत्त्ये ।
उग्र उदकस्यावर्त्तः । २जलस्य स्वतोभ्रमणे । ३स्त्रीचिक्र-
रोगभेदे स्त्री सा च सञ्चते दर्शिता यथा “विंशतिर्व्याप-
दोद्योनेर्जिर्दिष्टा रोगसङ्ग्रहे । मिथ्याचारेण ताः स्त्रीणां
प्रदुष्टेनार्तमेव च । जामले वीजदोषाच्च दैवाच्च षष्ठ्यु ताः
पृथक् । उदावर्त्ता तथा चक्ष्या विस्तृता च परिकृता ।
वातका चेति वातोत्थापितोत्था रुधिरक्षरा । वासिनी
कांसिनी चापि पुक्लप्री पित्तका च या । अत्यानन्दा च
या योनिः कर्षिनी चरणहवम् । श्लिष्मिका सकपा श्लेया
चण्डी च फलिनी तथा । महती कृचिवक्त्रा च त्वर्धेति
तिटोवजा” । “सफेनिबुद्धावर्त्ता रजः लम्बेण मुञ्चति” ।

उदावसु पु० निमिषंश्चै नृपभेदे । निमिषः परमधर्मात्मा सर्वसत्त्व-
वर्ता वरः । तस्य पुत्रोमिषिर्नाम बभूवसुपमद्युतिः । तस्यापि
जनकोनाम जनकस्याप्युदावसुः । रामा० निमिषंश्चैर्णने ।
अयञ्च जनकः प्रविद्धजनकाग्निम एव तन्मूत्रान्ते “स्वर्त्य-
रोमण्योऽभवच्चापि हृत्सरोमा सुवो बली । तस्य पुत्रपदं जघ्ने
धर्मेष्टस्य महात्मनः । जघ्नेऽऽहमसृज्यञ्चञ्च आता भन कुय-
ध्वज इति” दशरथं प्रति स्वकुलकीर्त्तने जनकोक्ती अहं
यज्मेनात्मनः कीर्त्तनेन ततो भेदप्रतीतिः । [याञ्च ।

उदास पु० उदु+अस-अञ् । १उत्प्रेक्षणे २निरसने ३उप्रेक्षा-
उदासीन लि० उदु+आस-गानच् । १मध्यस्थे, २ विवदमानयो
रेकतरपक्षानवलम्बके, जिगीषोर्नृपतेः शत्रुमित्रभूमितो
व्यवहिते परतरे, अरियज्जे १५५५० दर्शिते “मण्डला-